

Allah-u Teala mükafat ve ceza gününün sahibidir de, bu yüzden O bizi hiç ceza vermeden de Kendi rahmet ve bağışının örtüsü ile örtebilir. Ancak Allah-u Teala buyurdu ki, Ben bir hak olarak şu insanları rahmetimin örtüsü ile örteceğim: Takva üzerinde yürüyen, zekat veren ve Allah'ın emirlerine hakkını vererek ve inanarak amel eden, Allah'ın ayetlerine tam olarak iman edenler.

Yine Allah-u Teala başka bir yerde şöyle buyurmaktadır: “İnne rahmetullahi garibün minel-muhsinin” Allah'ın rahmeti ihsan edenlere kesinlikle yakındır. Muhsin (ihsan eden), işini bütün şartlarıyla yerine getirendir. Velhasıl, takvanın gerektirdiklerini yerine getirenler, Allah'ın emirlerine uyanlar, Allah'ın mucizelerine tam olarak iman edenler, Allah'ın huzurunda eğilenler, işte böyle kimselere Allah'ın rahmeti ulaşacaktır. Kısacası müminin, Allah'ın emirlerine göre hareket etmek, takva üzerinde yürümek ve imanda kamil olmak için tam olarak çaba sarfetmesi gerekir.

Burada Yüce Allah birinci şey olarak, takvayı belirtti ve aslında takvanın gerçek idraki olursa, diğer iyilikler ve imanın kamil oluşu onun içinde gelir. Bununla ilgili olarak bir yerde Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle der: İnsanın her manevi güzelliği, takvanın bütün ince yollarına adım atmak ileldir. Takvanın ince yolları manevi güzelliğin latif (soyut) nakışları ve hatlarından oluşur. Allah-u Teala Kuran-ı Kerim'de takvayı elbise adı ile adlandırmıştır. Nitekim “libas-üt takva” Kuran-ı Kerim'in ifadesidir. Bu şuna işaret eder ki, manevi güzellik ve manevi zinet, takvadan meydana gelir. Ve takva, insanın, Allah'ın bütün emanetlerine ve iman sözüne, aynı şekilde mahlukatın bütün emanetlerine ve sözlerine mümkün olduğunca riayet etmesidir. Yani onların en ince yönlerine dahi elinden geldiğince uymalı.

Huzur-i Enver şöyle dedi: İşte insan bu seviyeyi elde ederse o zaman Allah'ın kuluna rahmet etmesi bir hak olarak farz olur. Ve söylediğim gibi kulun makamı nedir ki bir hak olarak Allah'tan bir şey alabilsin. İçinden geçtiğimiz bu günler, şimdi artık ramazanın son haftasıdır. Hz. Resulüallah (sav) buyurmuştu ki, ramazan ayı geldiğinde cennetin kapıları açılır ve cehennemin kapıları kapatılır ve şeytan zincirlenir. Bundan da ancak mümin istifade eder. Gerçek iman eden ve Allah'ın emirlerine göre hareket eden ancak istifade edecektir. Hz. Resulüallah (sav) şöyle buyurdu: Bir kimse imanın gereği ve sevap niyetiyle ramazan gecelerinde kalkarak namaz kılsa onun geçmiş günahları bağışlanır. İşte bu günlerden istifade edenler talihli kimselerdir. Yine, son günlerde kadir gecesini aramaya dikkatimizi çeken de odur. Ta ki duaların kabulünün manzaralarını öncesinden daha fazla görelim. Bu da bizim bir hakkımız değil, O'nun lütfudur, ta ki kullarını Kendine daha da yaklaştırmak için yönlendirsin. Ve bu da O'nun rahmetinin genişliğidir.

Yine bir hadis-i şerifte şöyle buyrulmuştur: Ramazanın ilk aşeresi (on günü) rahmet, orta aşeresi

mağfiret ve son aşeresi ateşten kurtulmaktır. Huzur-i Enver şöyle dedi: Allah'ın rahmeti sadece ramazanın ilk aşeresi için değildir, ilkinden ikincisine sonra üçüncüsüne geçmekte ve insan takva üzerinde kaldıkça sürekli olarak devam etmektedir. Aynı şekilde mağfiret sadece ramazanın orta günleri için değil, aksine ramazanın sonuna kadar hatta sonrasında da insan ile birlikte dir. Aynı şekilde insan ateşten sadece bu on günde kurtulmaz, bilakis Allah'ın rahmetinden faydalanarak, Allah'tan mağfiret isteyerek ramazandan geçerse ondan sonra da ateşten uzak kalacaktır. Aksi takdirde ramazandan sonra takvadan yine uzaklaşırsak bu aynen, insanın korunaklı bir kale inşa edip sonra da onu kendi eliyle yıkması gibi olur. Velhasıl, ne Allah'ın rahmeti birkaç gün ile sınırlıdır, ne O'nun mağfireti birkaç gün ile sınırlıdır, ne de O'nun ateşten kurtarması birkaç gün ile sınırlıdır.

Hız. Mesih-i Mevud (as) okuduğum ayeti izah ederek şöyle der: "Allah-u Teala buyurur ki, Ben kime istersem azap veririm ve Benim rahmetin her şeyi kapsamıştır. Bu yüzden Ben, her türlü şirk, küfür ve fevahişten (kötü işlerden) uzak duran ve zekat veren ve de mucizelerimize kamil iman edenlere Kendi rahmetimi yazacağım." Hız. Mesih-i Mevud (as) burada takvanın izahatını üç kelime ile yaptı; Şirkten uzak durmak, küfürden (inkardan) kaçınmak ve fevahişten (kötülüklerden) uzak durmak. Bugünlerde her yerde fevahiş vardır. Beyhude ve işe yaramaz şeyler televizyonlarda, internette ve medyada mevcuttur. Velhasıl boş ve beyhude şeylerden sakınmak da Allah'ın rahmetini cezbetmeye vesile olur. Sadece ramazanda değil, aksine bunlardan sürekli olarak sakınmak şarttır. Bu şeyler gençlerin, hatta büyüklerin bile zihinlerini zehirliyor. Ahlak da bozuluyor, imandan da uzaklaşıyorlar. İşte buna her Ahmedinin dikkat etmesi lazım ve bu şeyler münasip ve ihtiyatlı bir şekilde kullanılmalı. Hız. Mesih-i Mevud (as) der ki; bu ayetten anlaşıldığına göre rahmet genel ve geniştir, azap sıfatı ise İlahî kanunlar çığnendikten sonra ortaya çıkar. Allah-u Teala birini cezalandırdığında bu, onun Allah'ın hükümlerinden dışarı çıkması yüzündendir ve bu ceza da ıslah için olur ve sonunda da Allah'ın rahmeti galip gelir. Huzur-i Enver şöyle dedi: İnsan tövbe ediyorsa, istiğfar ediyorsa, dua ediyorsa, Allah'ın hakkını eda ediyorsa, o takdirde Allah-u Teala ceza vermeyi kendine farz etmedi, tam tersine O'nun Kendine farz ettiği şey böyle insanlara rahmet etmektir. Sonra O'nun rahmeti azabına galip gelir ve azap gaip olur ve perdelerle gizlenir.

Hız. Mesih-i Mevud (as) istiğfarın hakikatini anlatarak şöyle der: İstiğfarın hakiki ve asıl manası, beşeriyetin herhangi bir zaafı ortaya çıkmasını, Allah, fıtratı Kendi gücü ile desteklesin ve Kendi koruma ve yardım halkasının içine almasını Allah'tan istemektir. Allah-u Teala nasıl ki insanın yaratıcı ve insanın bütün iç ve dış güçlerini yaratan ise aynı şekilde O, insanın kayyumudur. Yani her ne yarattıysa onları Kendi özel desteği ile koruyandır. Fatıha suresinin "iyyake nağbüdü ve iyyake nestain" ayetinde buna işaret vardır. Yani biz sadece Sana ibadet ederiz ve sadece Senden yardım isteriz ki Senin kayyumiyetin ve rububiyetin bize yardım etsin ve bizi tökezlenmekten korusun, zaaf ortaya çıkıp da ibadet edemeyecek bir durum ortaya çıkmasını.

Yine istiğfar konusunu daha da açarak hız. Mesih-i Mevud (as) şöyle der: bazı insanlar günahın

farkında olurlar ve bazı insanların ise g nahtan haberi bile olmaz. Bu yüzden Allah-u Teala daimi olarak istiğfarı emretmiştir ki insan her bir günah için; ister açık ister gizli olsun, ister bilgisi dahilinde olsun ister olmasın, ve onun elinden, ayağından, dilinden, kulağından, burnundan, gözünden meydana gelen her türlü g nahtan istiğfar etmeye devam etsin.

Bugünlerde Hz. Adem'in (as) duasını etmek gerekir, unk  bu dua önceden kabul edilmiştir.

                                                                                                                                  

“Biz kendi canımıza zulmettik. Bizi bağışlayıp rahmet etmez-sen, şüphesiz hüsrana uğrayanlardan olu-ruz,”

Gaflet ile hayat geçirmeyin. Hayatını gaflet ile geçirmeyen bir kimsenin, gücünün üstünde bir belaya düşmesi asla düşünülemez. İlahî izin olmadan hiçbir bela gelmez. şu dua bana vahyedildi: “Rabbi külli şey'in hadimuke, Rabbi fahfazni, vensurni, verhamni.” (Rabbim! Her şey Senin hizmetindir. Rabbim! Beni koru, yardım et, merhamet et.)

İstiğfar ile tövbenin farkını anlatarak Hz. Mesih-i Mevud (as) istiğfar ve tövbe iki ayrı şeydir der. İstiğfar Allah'tan elde edilen yardım ve kuvvettir. Tövbe şu yüzden yapılır ki, ey Allah! Biz bağışlanmak için dua ettik, bizi bunda sebatlı da kıl. Allah'ın sünneti şudur ki, Allah'tan yardım istendiğinde Yüce Allah bir g c verecektir ve bu g cten sonra insan ayakları üzerinde doğrulacak ve iyilikler yapmak için onda bir g c meydana gelecektir.

Yine t vbeyi daha da açıklayarak kendisi şöyle buyurdu: Bilinsin ki Arapça'da rücu etmeye (geri dönüp yönelmeye) tövbe denir. Bu yüzden Kuran-ı Kerim'de Yüce Allah'ın isimlerinden biri de Tevvab'dır, yani çok rücu eden. Bunun anlamı şudur ki, insan, g nahtan el çekip dürüst kalp ile Allah'a rücu ettiğinde, Allah ondan daha fazla ona rücu eder.

Gerçek tövbenin şartlarını açıklayarak Hz. Mesih-i Mevud (as) şöyle buyurur: Gerçek tövbe için   şart vardır. Birincisi, zihni, kötü düşünceler meydana getiren bütün şeylerden temizlemek. İkincisi herhangi bir yanlış iç yapıldığında veya kötülüğe yöneldiğinde pişman olmak. Üçüncüsü

azim olmalı, ben bu kötülüklerin yanına dahi yaklaşmayacağım diye kuvvetli irade olması gerekir. Ve bir de bunlar üzerinde sebatlı kalmak için irade gücü olmalı, dua da edilmeli. İşte o zaman bu kötülükler sona erecek ve sonra kötülüklerin yerine iyilikler yapmaya başlanacak.

İstiğfar ve tövbe sayesinde ateşten kurtulma konusunu açıklayarak kendisi şöyle der: Tövbe insanın dünyasını da dinini de süsler. Allah-u Teala buyurur ki,

□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□□

“Ey Rabbimiz! Bize hem bu dünyada rahatlıklar hem de ahirette rahatlıklar nasip eyle ve ateş azabından bizi korusun.”

Aslında “Rabbena” kelimesinde ince bir şekilde tövbeye işaret vardır. Çünkü “Rabbena” kelimesi, insanın daha önce edindiği başka rablerden usanarak Allah’a doğru gelmesini gerektirir. Ve bu kelime, gerçek sancı ve sızı olmaksızın insanın kalbinden çıkamaz. Böyle bir dua ancak, Allah-u Teala’yı Rabbi bilen ve Allah’ın karşısında diğer bütün rablerin bir hiç ve batıl olduğuna kesin olarak inanan insanların işidir. Ateşten murat sadece kıyamette karşılaşılabilecek ateş değildir; Aksine bu dünyada uzun bir ömür yaşayan birisi dünyada da binlerce çeşit ateş olduğunu görür. Bu durumda mümin, bizi her türlü ateşten kurtar diye dua eder. Biz Sana sarıldık, o halde insan için bir bakıma ateş olan, hayatta acı veren her yanlışlıktan bizi korunaklı kıl.

Hız. Mesih-i Mevud (as) bir defa, “Rabbena âtina fid-dünya haseneten ve fil-ahireti haseneten ve gina azaben-nar” duasını bizim cemaatimizin çok yapması gerektiğine dikkat çekmişti. İşte bizim buna dikkatimizi çevirmemiz lazım ki Allah-u Teala bizi rahmetine alıp her türlü dünyevî ve uhrevî ateşten korusun. Hız. Mesih-i Mevud (as) şöyle der: Allah-u Teala’nın Kuran-ı Kerim’deki bu buyruğunun özü şudur ki, ey kullarım! Benden ümitsiz olmayın, Ben Rahim (çok rahmet eden) ve Kerim (çok lütfeden), Settar (çok örtücü) ve Gafur (çok affedici) yim ve size en fazla merhamet edenim, hiç kimse size Benim rahmet ettiğim gibi rahmet etmez. Kim Bana rücu ederse o Benim kapımı açık bulacak, Ben tövbe edenlerin günahlarını bağışlarım, isterse onun günahları dağlardan fazla olsa da. Benim size olan merhametim çok fazla, azabım ise azdır. Çünkü siz Benim yarattıklarımısınız, sizi Ben yarattım, o yüzden Benim merhametim sizin hepinizi kapsar.

Allah-u Teala bizi ihlas ile Allah'a yönelenler kılsın, takvayı elde edenler olalım, iman ve yakin de ilerleyenler olalım. Ta ki daima Allah'ın rahmetinden pay alalım. Allah'ın rahmetinden mahrum kaldığımız ve kendi kötü amellerimiz yüzünden cezaya müstehak olduğumuz bir vakit asla gelmesin. Yüce Allah'ın rahmet nazarları daima üzerimizde olsun. Amin.

Kaynak: <https://www.alislam.org/friday-sermon/2018-06-08.html>